

ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК

ОРГАН ПАРТКОМА, РЕКТОРАТА, КОМИТЕТА КОМСОМОЛА И ПРОФКОМА ТПИ

№ 13 (939)

Пятница, 13 апреля 1979 года

XXX год издания

ВСЕ на коммуни- стический СУББОТНИК!

Ректорат, партийный комитет, комитет комсомола и профком ТПИ призывают студентов, преподавателей, научных работников, служащих и рабочих Таллинского политехнического института принять активное участие во Всесоюзном коммунистическом субботнике 22 апреля 1979 года. Участие во Всесоюзном коммунистическом субботнике — это важное всесоюзное мероприятие, которое стало в нашем институте доброй традицией. Детально обсудив этот вопрос, мы планируем проведение работ в следующем порядке: студенты выполняют работы Коммунистического субботника в воскресные дни (15 и 22 апреля), свободные от работы преподаватели, научные работники, служащие и рабочие будут работать в субботу, 21 апреля.

Штабом Коммунистического субботника ТПИ установлен план работ по факультетам, кафедрам и отделениям. В обязанности нашего коллектива входит благоустройство территории, учебных корпусов, научно-исследовательских лабораторий, общежитий, спортивных сооружений. Также мы будем работать на территории Спецавтобазы.

Ректорат, партком, комитет комсомола и профком выражают уверенность, что все студенты и работники нашего института примут активное участие в Коммунистическом субботнике и успешно выполнят поставленные перед ними задачи.

Ректорат
Партком
Комитет комсомола
Профком

К ДНЮ СОВЕТСКОЙ НАУКИ

Основные задачи, поставленные XXV съездом КПСС и пленумами ЦК КПСС перед народным хозяйством страны — эффективность и качество — в полной мере отражаются и в научной деятельности института.

Научные исследования, проводимые на всех кафедрах и в двенадцати исследовательских лабораториях, сконцентрированы в 26 основных научных направлениях, нацеленных на решение важнейших проблем народного хозяйства и соответствующих педагогическому профилю института.

О значимости проводимых исследований свидетельствует тот факт, что примерно 90% тематического плана выполняется по координационным планам высших органов, в том числе по комплексным программам Госкомитета СССР по науке и технике, Академии наук СССР и по государственному плану экономического и социального развития ЭССР. ТПИ принимает активное участие в выполнении более половины республиканских программ АН ЭССР, при этом научными руководителями по трем программам являются ученые института.

Развитием фундаментальных и поисковых исследований, разрабатываемых в основном в проблемных лабораториях, создается теоретическая база,

практическое решение которой реализуется выполнением хозяйственных работ. Институт имеет тесные творческие связи со многими научными учреждениями, предприятиями и хозяйственными организациями республики. Эти связи реализуются путем выполнения совместных исследований на основе долгосрочных договоров о социалистическом сотрудничестве и хозяйственных договоров. При этом больше половины объема хозяйственных исследований выполняется заказчиками республики. Однако потенциальные возможности института здесь еще далеко не исчерпаны.

Следует отметить ведущую роль ученых института при разработке комплексных мероприятий по использованию важнейших природных ресурсов республики — фосфоритов и горючих сланцев, при изучении схем очистки сточных и питьевой воды.

Благодаря новому эффективному связующему — сланцеволному портландцементу — в короткий срок возведены такие уникальные высотные сооружения, как Таллинская телебашня, труба Ирусской ТЭЦ, Ленинградская атомная электростанция. Должную помощь строительным организациям республики, особенно на олимпийских стройках путем проведения экспертиз и ос-

мотров оказывают специалисты строительного факультета.

Значительные результаты достигнуты в области инженерной энзимологии — впервые в СССР организован промышленный выпуск иммобилизованных ферментов; по разработке монтажных мачт большой грузоподъемности, с помощью которых впервые в мире осуществлен подъем реактора весом 700 тонн.

Достижения по созданию холодоустойчивых поликонденсационных клеев нашли применение и за пределами Советского Союза. В прошлом году японской фирмой «Нагоя Ойл Кемикал» на основе лицензионного соглашения осуществлен промышленный выпуск клеев ДФК.

В настоящее время усилия всего научного коллектива ТПИ, который включает более двух тысяч работников, направлены на превращение в жизнь решений постановления ЦК КПСС и Совета Министров СССР от 6 апреля 1978 года № 271 «О повышении эффективности научно-исследовательской работы в высших учебных заведениях». В нем подчеркивается необходимость привлечения более широкого круга преподавателей и студентов к научной работе, что влечет за собой повышение уровня подготовки специалистов.

Доброй традиции — крепнуть!

Большую работу проводит комсомол в нашей стране по воспитанию молодежи в духе интернационалистических традиций партии Ленина. Миллионами конкретных дел подтверждают наши комсомольцы свою солидарность с трудящимися всех стран.

Важной вехой в укреплении дружбы и сотрудничества между вузами страны станут Дни дружбы народов, которые будут проводиться в ТПИ с 16 по 21 апреля 1979 г.

Е 19-й раз в нашем институте встретятся представители 15 вузов СССР и гости из братских социалистических стран. Студенты из МИФИ и ТГУ, КПИ и ЛТИ, ВПИ и ЛТИ, Праги и Силезии будут обсуждать вопросы социальной активности студенчества и работы по интернациональному воспитанию.

На пленарном заседании 17 апреля речь пойдет об общественной деятельности вузов как основе формирования будущего специалиста.

В нашей науке немало комсомольцев и работников, прошедших школу комсомола. Молодые научные сотрудники вместе с маститыми учеными активно участвуют в решении важнейших проблем научнотехнической революции, вносят в научное творчество дух новаторства, смелого поиска.

Успешное выполнение экономических планов пятилеток немислимо без использования важнейших научно-технических открытий в нашем народном хозяйстве.

Вот почему партия призывает комсомол (а в вузах — это особенно важно) развернуть еще шире движение молодежи за овладение современной наукой и техникой; за активное участие студентов в научных обществах и кружках.

В одном из выступлений молодежи Михаил Иванович Калинин говорил, что в любой работе, в любой области человеческой деятельности могут встречаться люди, которых называют ремесленниками, и люди, которых зовут мастерами, художниками своего дела.

Все зависит от того, как человек относится к этому делу, вкладывает ли он в работу свою душу или же рассматривает ее как тяжелую повинность и трудится по принципу «отсель досель».

Задача вузов поэтому и состоит в формировании специалистов, которые станут художниками, мастерами своего дела, людьми, увлеченными делом, людьми, для которых труд стал потребностью и наслаждением. Советский строй обеспечивает широкие возможности для участия молодежи в общественной и государственной деятельности. Нельзя представить себе работу наших Советов, профсоюзов, го-

сударственных учреждений без активного участия комсомольцев как из среды рабочей, так и учащейся молодежи.

Поэтому одним из основных призывов на конференции будет вопрос о повышении социальной активности студентов и об основных формах выражения социальной их активности.

Очень большую работу проводят студенческие комсомольские организации по вовлечению первокурсников в общественную жизнь вуза. Ведь нередко в студенческой жизни бывает так, что как проходит незаметно первый год учебы, так пролетают и остальные годы, и порой студент в силу своей застенчивости не может сам приобщиться к важному делу, а именно в такой момент и нужна человеку помощь комсомола института.

Одним из главных источников силы комсомола, силы его воздействия на молодежь состоит в том, что комсомол помогает партии нести в широкие массы молодых граждан нашей страны великую правду марксистско-ленинских идей.

Комсомол помогает партии вооружать наших юношей и девушек научным пониманием истории, опытом борьбы с классовыми врагами. Он помогает молодым людям увидеть четкие и ясные перспективы нашего дальнейшего движения вперед.

Когда партия говорит о политической учебе молодежи, то имеется в виду не механическое зазубривание тех или иных положений, а овладение самой сущностью марксистско-ленинского мировоззрения. Это значит, что молодежь, студенты должны не просто знать работы классиков марксизма-ленинизма, а должны учиться находить в этой теории, в документах партии основу, ключ, самый правильный метод для решения тех вопросов, которые ставят на повестку дня жизнь.

Обсуждение волнующих комсомольских проблем, передача опыта работы по различным аспектам комсомольской работы — такими вопросами займутся представители вузов в ходе пленарного заседания.

Участников Дней дружбы ожидают торжественное открытие ДДН-79 в Студенческом замке, прием в Таллинской ратуше, возложение цветов к памятнику Ленину.

На несколько дней представители делегации выедут в Тарту на открытие ДДН в ТГУ.

Хочется надеяться, что ДДН-79 станут проявлением крепнущей дружбы между вузами нашей страны и братских социалистических стран.

Светлана НЕДОБЕЖКИНА.
КА-67.

Форум шефского сектора

денческом замке. С приветственным словом к участникам форума обратился второй секретарь Октябрьского райкома комсомола Н. Васютин. О работе шефского сектора ТПИ рассказал заведующий шефским сектором П. Жуковец. Целью работы шефского сектора является вовлечение студентов-первокурсников в активную общественную жизнь института. И второе направление работы сектора — это работа со старшекурсниками. Но общение со школьниками

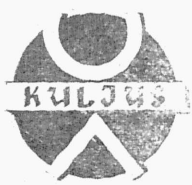
ограничивается всего двумя-тремя формами. Это лекции, встречи и т. д., и одна из задач сектора найти наиболее интересные и разносторонние методы общения с подшефными школами.

На состоявшемся пленарном заседании представители вузов прибалтийских республик, а также вузов РСФСР обменялись опытом работы шефских секторов своих институтов. Например, представители

(Окончание на 4-й стр.)



Знаменательным событием в жизни комсомольской организации ТПИ явился форум комсомольских работников, членов шефских секторов комсомольских организаций вузов страны, который проходил в нашем институте с 30 марта по 1 апреля. Открытие форума состоялось в Сту-



Rända, me tants! Löö avali värav,

* Avalik kiri perekond Luhtile ühes tükis «Kuljusega» *

...AGA KA KOHUSTUSI!

Præguse seisuga võib üsna kindlalt väita, et teenindussfääris ei ole haru, kuhu mõni kuljuslane end sünnipäevaeelsetes sekeldustes sisse pole sõõnud. Veelgi enam, paljudes kohtades peetakse teid arvatavasti juba sugulasteks.

Missuguseid ajareserve ettevalmistusteks kasutada, seda ei tule te muidugi lavalt alla ütleva. See on siiani olnud ja jääb ka edaspidi saladuseks. On vaid teada, et teoreetiliselt on vähemalt 12 tundi teie päevast sisustatud kooliga (tööga) ja treeningutega, mille suhtes erilist valikuvõimalust ei ole — lihtsalt tuleb käia!

Oma usaldusväärsuse vilistlaskogemuste põhjal võime öelda, et kerge teil pole. Lohutuseks olgu: kindlasti jääb teil midagi kahe silma vahele ning kõik ei kuku välja täpselt nii, nagu stsenaarium ette näeb. Aga see ei ole katastroof. Tulevastel põlvedel peab olema millestki õppida!

Oleme tõesti veendunud, et ees on ilus ning üllatusterohke päev kõigile, kes tulevad sellest osa saama. Toredate inimestega on alati hea ning lõbus koos olla. Soovime teile jõudu ja jakku lõpuni vastupidamiseks ning raske õnnitlustekoorma kandmiseks!

LUGUPIDAMISEGA TEIE TEGEV VILISTLASRÜHM

ARMASTUS KOGU ELUKS

Oli armumine, siis tuli armastus kogu eluks. Kõlvas kõige vastu peale «Kuljuse», ometi elule helget tunnet lisav.

Meie põlvkond tuli ansambelisse nime valimise ajal. Tuli suurte unistustega. Algajaid kohutas kõik: kõrge tase, treeningute tavatult suur maht, esinemisrohkus ja lavade suurus. Ometi jäi peale suur soov saada oma aja parimate hulka. Me pidasime vastu. Omandasime kiiresti olemasolevat — traditsiooni, erilist vaimu. Ei tohtinud allapoole minna. Ülespoole küll. Et aastate möödudes signeb komme noorusaega kallata, ei saa minagi särata läbi. Meie ajal oli kõik parem kui nüüd — olid kõige ilusamad tüdrukud! kõige tantsulisemad poisid! kõige kunstiküpsamad esinemised!

Jätaks lugejal kannatust, küll kiitjal tinti jätaks. Ajamöödudes tundub, et kõõgipoollt üldse ei olnud. Ainult tuledes säraavad lavad, ilusad reisirid, kõlavad aplausid. Kriitilisem mina kisub aga vägisi «Kuljuse» nüüd vist juba valmiskirjutatud kroonika juurde, et sõrm sellel ainult tõe rääkimist nõutata. Vastutahtmist tuleb meenutada, et tants oli eelkõige ojadena higi proovisaali tolmust laudadel, oli lihtsamate elementide tüütult lõputu kordamine, valikuta väljanõutud muusikakatkendid tihti häältest ära oleval klaveril, olid kired, solvumised, vaimustuse ja impulsirežiimis õppimine. Aja ja energia kadudes tuli tunne, kuidas muusika voolas sinusse. Veel hulk tööd ja siis hakkas

tants ka sinust välja tulema nii, et süttas sind ennast ja pakkus huvi ka pealtvaatajale. Higi lõhn proovisaali jäigi.

Üks meie tolleaegsetest kõrgetest soojatatest ütles: suurte tegude tegemiseks on vaja, et kolm suurt kogu saaksid: aeg, koht ja tingimused.

Aeg oli ülimalt soodust. Teadlikust ja teadmishimulisest noorusel paremat ei leia. Ka kohaga vedas. TPI polnud meie jaoks ainult alma mater, seal võisid ahmida ahneid suutäisi ka kultuuripirukast. Mis tingimustesse puutus, siis meil lihtsalt vedas. Oli suure andega, nõudlik ja visa ballettmeister. Meie Salme! Ei distantseerunudvat «tantsumemme» nagu Tartus, ei muinsushõnguga «tantsutaati», nagu kuulnud

Tallinnas. Teeneline kultuuritegelane Salme Valgemäe oskas meie jaoks olla lihtsalt Salme. Oli väljaspool tantsutundi meie seas Meie. Oskas meid usaldada.

Instituuti lõpetades liikus meie seas ka mõte lahkuda võime tipul, et «tipukohad» ansambli oleksid vabad uute tipude jaoks. See moment on raske ballettmeisterile mõlemalt poolt: kuidas saada lagi «uutega», kes veel ei oska, või kuidas hoida «vanadega», kes enam ei oska?

Tulime 1962/63., läksime erinevatel aegadel, igaüks oma «tippu» tunnetades.

MEIE nimel vilistlane TOOMAS MÜRK

KULJUSLANE «KULJUSEST», TANTSUST, ELUST

* KUIDAS TULID «KULJUSESSE»? Mare: Tänu sellele, et olin juba enne «Kuljust» 10 aastat tantsinud, pidasin loomulikult, et ka kõrgkooliajal annan vaba aja tantsimisele ja seega «Kuljusele».

Andres: Ausalt öeldes, natuke jalgsi ja natuke trolliga olin enne sõitnud, kui spordihoone uksest sisse astusin ning Ülo ja Pille silme ette ilmusin. Filosoofia väidab, et igal sooritatud teol, nähtusel ja sündmusel on oma põhjus ja ajend. «Kuljusesse» tulemise põhjuseks oli vajadus millegi uue ja huvitava järele, mis oleks võimalikult kaugel õppetööst. Ajendiks või õigemini ajendajaks oli Merike, kes mind lõplikult veenis ja siin ma olen.

* MIDA ARVAD «KULJUSEST» KUI KOLLEKTIIVIST? M.: Kui sul pole veel õnnestunud olla toredas kollektiivis, siis tule «Kuljusesse», saad teada, milline ta peaks olema — üks meeldiv punt elurõõmsaid ja teotahetisi noori.

A.: Mis puutub kollektiivi poollt esitatavatesse nõuetesse, siis on see kõigepealt enesedistsipliin, kõvasti enesekasvatust ja töökust nõudev kollektiiv. On vaid enam-vähem kaks võimalust — olla või minna ehk nagu Taani prints Hamlet mõtiskles — olla või mitte olla, vahepealset teed pole. Kui mitteolemine on raske, siis olemine vist mõnikord veelgi raskem. Sa pead olema kõiges, mida nõuab sinult tants, kaaslased, kogu kollektiiv. Ei saa, ei taha ega tohigi kõrvale hoida millestki, mis on seotud selle kollektiiviga, sest see mõjub kui reetmine, reetmine kõigile, kui lähed treeningu asemel kasvõi peole või kinno. Isegi kui vahel tekib selline moment, et jääd tantsutundi hiljaks, olgu või minut, on sisimas kohutavalt ebameeldiv süüdistatav, isegi see «piisiasi» mõjub tihluse reetmisena. Ma olen olnud paljudes kollektiivides, kuid toredamat pole näinud. Tõenäoliselt!

* KAS SUL ON ÜHEPERETUNNE? M.: Kogu ansambli üheperetunnet saab tunda kahjuks ainult kontserditel, väljasõitudel, üritustel. Rühma üheperetunnet tõestavad 3 õhtupoolikut, mil koos käime. Pluss kõik teised hommiku- ja õhtupoolikud, mis neile õhtutele eelnevad või järgnevad ja kus saab igasugu häid mõtteid kokku võetud, loomulikult ka mimesugused ühised üritused, kus saab väärt ideed teoks teha. A.: On küll.

* MIDA ARVAD «KULJUSE» POISTEST? TÜDRUKUTEST? M.: «Kuljuse» poistest arvan ma eelkõige seda, et neid võiks palju rohkem olla. Aga need, kes on, on asja eest. Lühidalt kokkuvõttes on nad meil nii asjalikud kui ka ettevõtlikud, nii kohusetundlikud kui ka abivalmid. On väga hoolsaid, kuid võrdselt kogu sellele seitskonnale ka selliseid, kes, meie mõis-

tes, armastavad tihti ringi käia «ämber peas». Tüdrukuid tunnen rohkem tänu duši all käimisele. Mis on siin dušiga pistmist? Nimelt — meie trenni kord ei luba trenni ajal üksteist segada (pean silmas rääkimist) ja nii ongi põhiline koht, kus kõik üksteise võidu räägivad ja kus inimesi kõige rohkem tundma õpid, riietusruum. Siin saavad läbi arutada mured ja rõõmud ja siit saavad alguse nii mitmedki ettevõtmised.

Minna kui tüdruk arvan, et tänu toredatele tüdrukutele on ka poisid meil sellised nagu nad on.

A.: Poisid ja tüdrukud nagu ikka. Silma torkab vaid see, et kõigil on sirge rüht ja käivad püstipäi. Lähemal suhtlemisel leiad muudki. Näiteks siira sõbralikkuse, abivalmiduse, mõistva suhtumise ja «tohtu» huumorimeele. Jutunäidised sellepärast, et laiemale üldsusele ei avalda need ütlused ja paroolid (nagu neid kutsutakse) enamasti mingit mõju. Paremal juhul muigab, et ju vist oli mingi nai. Kuid ka väga väikeste sõnadega saab suurt nalja teha. Võib-olla naljasoon on üks oluliselt niite, mis peale tantsu veel meid poisse ja tüdrukuid seob. Naerdaakse tavaliselt iseenastavalt teisi ning pole vist veel juhtunud, et keegi oleks solvunud, kuna kõik, mis pole keelatud, on lubatud, aga keelatud pole öieti midagi, mille üle ei võiks nalja heita. Võiks öelda — käib pidu, mõtletahing naljarelvadega. Mitte ainult nai ja huumor, kuigi need on lahutamatu «Kuljuse» poistest ja tüdrukutest, ei liida meid, peamine — puuduvad piiravad tõkkes eelarvamuste näol omavahelises suhtes. Õhtust trenni ootad kui piksevarrast, mis maandab kogu päeva äikesse ja pinget.

* ÜLO, PILL — MIDA NEIST ARVATA? (KUI TANTSUJUHTIDEST? KOLLEKTIIVJUHTIDEST? KAASLASTEST?) M.: Mulle olete te võrdsed tantsujuhid, teineteist täiendavad. Mis ühel jääb konarlik, selle silub teine ära. Ühe hea mõte leiab õiget ellurakendamist tihti just teise käe läbi. Käikaks sobitab tantsujuhtideks ideaalselt. Kuna olete samasugused noored inimesed nagu meilgi, siis kollektiivi juhtidena mõistate teie meid ja meie teid. Tänu teile tean ma nüüd paremini kui varem, milline peab olema ühe kollektiivi distsipliin, kui suur tähtsus on täpsusel. Teit kui kaaslaseid on need omadused ka argipäevaseks eluks kõlge hakanud. Olete sellised, kes igas olukorras toimivad operatiivselt ja kiiresti. Kes oskavad igale asjale läheneda optimistlikult ja lihtsalt.

* NOJAH, HAKKA VEEL PEALIKKE KRITISEERIMA JA ARVUSTAMA, AGA MIS SIIN IKKA... Kui tantsujuhid (sellega koos ka kui kollektiivi juhtkonda kuuluvad) on Ülo ja Pili tantsu juhtimine nõuab tohutut tööd just enese kallal ja enesekontrolli, pidevat ajuraginat ja närvikulu. Pili on ehk veidi rahulikuma närviga (või ei näita välja) kui Ülo, kuigi mõlemad suudavad säilitada külma närvi ka siis, kui see näib võimatu. Kaaslastena — Pili vahetult emotsioonidele toetuv, Ülo veidi rangema hoiakuga kui Pili, aga mõlemad väga toredad, lahedad ja mõistvad, vahel üpris mõnusa jutuga ja naljasoonega kaaslasted.

* KAS «KULJUS» ON POPULAARNE? (TPI-S? TALLINNAS? VABARIIGIS?) M.: Kui meie ridu rivis vaadata, siis paistab, et «Kuljus» on eriti populaarne TPI tüdrukute hulgas. Kui läheneda populaarsusele sellest küljest, kuidas meid hinnatakse, siis loodan, et nii mõnelgi läheb südames soojaks meie tantsu vaadates. Tallinna piirides populaarne? Arvan, et populaarsuses võistleme «Sõprusega». Kumb on populaarsem, sõltub inimese maitsest.

Seniste ringreidide põhjal võiks öelda, et vabariigis oleme populaarsemad. On palju kohti, kus meid meeldib äärmiselt vastu võetud ja kindlasti on veel rohkem kohti, kus meie esinemist pikisilmi oodatakse. A.: TPI poiste hulgas, aga neid on enam, vist mitte. Ilmselt segavad üle trennisaali läve astumist eelarvamused ja senised imelikud ettekujutused rahvatantsust. Tüdrukute hulgas rohkem, ka õppejõudude hulgas.

Vabariigis vist isegi rohkem kui Tallinnas, sest Tallinnas on kõigil alati kiire ja kellelgi pole aega ka «Kuljust» märgata. Aga vabariigis peetakse rahvatantsust küllalt lugu ja ka «Kuljusest» teatakse üpris palju.

* KAS «KULJUS» PEAKS RAHVATANTSU KORVAL KA MUID TANTSULIKE HARRASTAMA? M.: «Kuljus» peaks piirduma ainult rahvatantsuga või tegelema millegi väga taolisega.

* Kindlasti! Sest peotantsud on samuti meeldivad tantsid, kui neid vaid hästi osata. Ja paratamatult ei jää enam rahvatantsu kõrvalt aega peotantsu õppimisele. A.: Üldiselt kõik tantsud, mis on loomulikud, ilusad, kui nendes on mingi süüze või iva sees. Liikumine liikumise pärast ei meeldi, tants on eelkõige tants. Rohkem meeldivad need, millesse ma suudan sisse elada.

* SINU LEMMIKANTS?

M.: K. Leete «Kui naine minno pahandas...». Seda tantsu meeldib mulle väga kontserdil tantsida, kuid üldsegi mitte trennis harjutada. See on tants, mis enne lavaleminekut kisub kõigil tantsijatel suunur-

semel. Tantsujuhtimine nõuab tohutut tööd just enese kallal ja enesekontrolli, pidevat ajuraginat ja närvikulu. Pili on ehk veidi rahulikuma närviga (või ei näita välja) kui Ülo, kuigi mõlemad suudavad säilitada külma närvi ka siis, kui see näib võimatu. Kaaslastena — Pili vahetult emotsioonidele toetuv, Ülo veidi rangema hoiakuga kui Pili, aga mõlemad väga toredad, lahedad ja mõistvad, vahel üpris mõnusa jutuga ja naljasoonega kaaslasted.

* KAS «KULJUS» ON POPULAARNE? (TPI-S? TALLINNAS? VABARIIGIS?) M.: Kui meie ridu rivis vaadata, siis paistab, et «Kuljus» on eriti populaarne TPI tüdrukute hulgas. Kui läheneda populaarsusele sellest küljest, kuidas meid hinnatakse, siis loodan, et nii mõnelgi läheb südames soojaks meie tantsu vaadates. Tallinna piirides populaarne? Arvan, et populaarsuses võistleme «Sõprusega». Kumb on populaarsem, sõltub inimese maitsest.

Seniste ringreidide põhjal võiks öelda, et vabariigis oleme populaarsemad. On palju kohti, kus meid meeldib äärmiselt vastu võetud ja kindlasti on veel rohkem kohti, kus meie esinemist pikisilmi oodatakse. A.: TPI poiste hulgas, aga neid on enam, vist mitte. Ilmselt segavad üle trennisaali läve astumist eelarvamused ja senised imelikud ettekujutused rahvatantsust. Tüdrukute hulgas rohkem, ka õppejõudude hulgas.

Vabariigis vist isegi rohkem kui Tallinnas, sest Tallinnas on kõigil alati kiire ja kellelgi pole aega ka «Kuljust» märgata. Aga vabariigis peetakse rahvatantsust küllalt lugu ja ka «Kuljusest» teatakse üpris palju.

* KAS «KULJUS» PEAKS RAHVATANTSU KORVAL KA MUID TANTSULIKE HARRASTAMA? M.: «Kuljus» peaks piirduma ainult rahvatantsuga või tegelema millegi väga taolisega.

* Kindlasti! Sest peotantsud on samuti meeldivad tantsid, kui neid vaid hästi osata. Ja paratamatult ei jää enam rahvatantsu kõrvalt aega peotantsu õppimisele. A.: Üldiselt kõik tantsud, mis on loomulikud, ilusad, kui nendes on mingi süüze või iva sees. Liikumine liikumise pärast ei meeldi, tants on eelkõige tants. Rohkem meeldivad need, millesse ma suudan sisse elada.

* SINU LEMMIKANTS?

M.: K. Leete «Kui naine minno pahandas...». Seda tantsu meeldib mulle väga kontserdil tantsida, kuid üldsegi mitte trennis harjutada. See on tants, mis enne lavaleminekut kisub kõigil tantsijatel suunur-

semel. Tantsujuhtimine nõuab tohutut tööd just enese kallal ja enesekontrolli, pidevat ajuraginat ja närvikulu. Pili on ehk veidi rahulikuma närviga (või ei näita välja) kui Ülo, kuigi mõlemad suudavad säilitada külma närvi ka siis, kui see näib võimatu. Kaaslastena — Pili vahetult emotsioonidele toetuv, Ülo veidi rangema hoiakuga kui Pili, aga mõlemad väga toredad, lahedad ja mõistvad, vahel üpris mõnusa jutuga ja naljasoonega kaaslasted.

* KAS «KULJUS» ON POPULAARNE? (TPI-S? TALLINNAS? VABARIIGIS?) M.: Kui meie ridu rivis vaadata, siis paistab, et «Kuljus» on eriti populaarne TPI tüdrukute hulgas. Kui läheneda populaarsusele sellest küljest, kuidas meid hinnatakse, siis loodan, et nii mõnelgi läheb südames soojaks meie tantsu vaadates. Tallinna piirides populaarne? Arvan, et populaarsuses võistleme «Sõprusega». Kumb on populaarsem, sõltub inimese maitsest.

Seniste ringreidide põhjal võiks öelda, et vabariigis oleme populaarsemad. On palju kohti, kus meid meeldib äärmiselt vastu võetud ja kindlasti on veel rohkem kohti, kus meie esinemist pikisilmi oodatakse. A.: TPI poiste hulgas, aga neid on enam, vist mitte. Ilmselt segavad üle trennisaali läve astumist eelarvamused ja senised imelikud ettekujutused rahvatantsust. Tüdrukute hulgas rohkem, ka õppejõudude hulgas.

Vabariigis vist isegi rohkem kui Tallinnas, sest Tallinnas on kõigil alati kiire ja kellelgi pole aega ka «Kuljust» märgata. Aga vabariigis peetakse rahvatantsust küllalt lugu ja ka «Kuljusest» teatakse üpris palju.

* KAS «KULJUS» PEAKS RAHVATANTSU KORVAL KA MUID TANTSULIKE HARRASTAMA? M.: «Kuljus» peaks piirduma ainult rahvatantsuga või tegelema millegi väga taolisega.

* Kindlasti! Sest peotantsud on samuti meeldivad tantsid, kui neid vaid hästi osata. Ja paratamatult ei jää enam rahvatantsu kõrvalt aega peotantsu õppimisele. A.: Üldiselt kõik tantsud, mis on loomulikud, ilusad, kui nendes on mingi süüze või iva sees. Liikumine liikumise pärast ei meeldi, tants on eelkõige tants. Rohkem meeldivad need, millesse ma suudan sisse elada.

* SINU LEMMIKANTS?

M.: K. Leete «Kui naine minno pahandas...». Seda tantsu meeldib mulle väga kontserdil tantsida, kuid üldsegi mitte trennis harjutada. See on tants, mis enne lavaleminekut kisub kõigil tantsijatel suunur-

semel. Tantsujuhtimine nõuab tohutut tööd just enese kallal ja enesekontrolli, pidevat ajuraginat ja närvikulu. Pili on ehk veidi rahulikuma närviga (või ei näita välja) kui Ülo, kuigi mõlemad suudavad säilitada külma närvi ka siis, kui see näib võimatu. Kaaslastena — Pili vahetult emotsioonidele toetuv, Ülo veidi rangema hoiakuga kui Pili, aga mõlemad väga toredad, lahedad ja mõistvad, vahel üpris mõnusa jutuga ja naljasoonega kaaslasted.

* KAS «KULJUS» ON POPULAARNE? (TPI-S? TALLINNAS? VABARIIGIS?) M.: Kui meie ridu rivis vaadata, siis paistab, et «Kuljus» on eriti populaarne TPI tüdrukute hulgas. Kui läheneda populaarsusele sellest küljest, kuidas meid hinnatakse, siis loodan, et nii mõnelgi läheb südames soojaks meie tantsu vaadates. Tallinna piirides populaarne? Arvan, et populaarsuses võistleme «Sõprusega». Kumb on populaarsem, sõltub inimese maitsest.

Seniste ringreidide põhjal võiks öelda, et vabariigis oleme populaarsemad. On palju kohti, kus meid meeldib äärmiselt vastu võetud ja kindlasti on veel rohkem kohti, kus meie esinemist pikisilmi oodatakse. A.: TPI poiste hulgas, aga neid on enam, vist mitte. Ilmselt segavad üle trennisaali läve astumist eelarvamused ja senised imelikud ettekujutused rahvatantsust. Tüdrukute hulgas rohkem, ka õppejõudude hulgas.

Vabariigis vist isegi rohkem kui Tallinnas, sest Tallinnas on kõigil alati kiire ja kellelgi pole aega ka «Kuljust» märgata. Aga vabariigis peetakse rahvatantsust küllalt lugu ja ka «Kuljusest» teatakse üpris palju.

* KAS «KULJUS» PEAKS RAHVATANTSU KORVAL KA MUID TANTSULIKE HARRASTAMA? M.: «Kuljus» peaks piirduma ainult rahvatantsuga või tegelema millegi väga taolisega.

* Kindlasti! Sest peotantsud on samuti meeldivad tantsid, kui neid vaid hästi osata. Ja paratamatult ei jää enam rahvatantsu kõrvalt aega peotantsu õppimisele. A.: Üldiselt kõik tantsud, mis on loomulikud, ilusad, kui nendes on mingi süüze või iva sees. Liikumine liikumise pärast ei meeldi, tants on eelkõige tants. Rohkem meeldivad need, millesse ma suudan sisse elada.

* SINU LEMMIKANTS?

M.: K. Leete «Kui naine minno pahandas...». Seda tantsu meeldib mulle väga kontserdil tantsida, kuid üldsegi mitte trennis harjutada. See on tants, mis enne lavaleminekut kisub kõigil tantsijatel suunur-

Leninliku Komsomoli preemia laureaat ENSV teeneline kollektiiv Tallinna Polütehnilise Instituudi rahvatantsuansambel «Kuljus» käib oma eksisteerimise 30. aastat ning aja liivakell jookseb täna juba sünnipäeva kasuks.

On tavaks saanud, et oma iga-aastase töö tulemused võtame kokku kevadel suure ARUANDEKONTSEKONDIGA. Tänavu 28. aprillil toimuv kontsert «PULMAPÄEV» on mitmekordselt vastutusriikas — ta liidab meie aastase töö, ta on punktiks ajale juubelist juubelisse, ta on meie 30. aastapäeva kontsert.

Täna, oma sünnipäevapäidustuste lävel, tormates ettevalmistustemööllus, tahaksime koraks rahulikult istuda, küsida, meenutada, mõelda endist ja elust eile ja täna. Seepärast ongi nendel lehekülgedel tavatult palju juutu «Kuljusest» ja «Kuljusele».

* * *

Kolm kummet on kullanud «Kuljuse». Sinu tantsule andnud uljuse, südameid süütava võimu.

Ei ole Sa laisana tudaja, oled tantsude lõime kuduja, aastate ahela põimu. Et õhtu saaks ilu, et imesta, päeva väsimus enda minetaks, — helise edasi ikka!

Siin raalide rahutus saginas, kus nii vähe on naerulaginat, tundeid tee elamusrikkaks! Ja kui kord see nõtkus neis

pihtades ja see tantsulust puhkust ihates veidike vähemaks raagub, siis edasi kingi nad lastele, kelle praegu veel argseist

astetest «Kuljuse» kuuskümend saagu!

OTTO ROOTS

* * *

Kui palju raisatakse raha riiete, jalatsite, soengute, parfümeeria jms. peale arusaadavast soovist võimalikult hea välja näha! Mõni lausa meelelt! Mulje jääb sageli aga vähehülvavaks, et mitte öelda nigelaks, kui algmaterjalil, s. o. inimesel endal puudub korralik rüht ja figuur. Need ei maksa aga midagi...

See on üks mõtetest, mis tuleb kohe pähe, kui vaadata rühikaid noori, kes tantsivad praegu «Kuljuses» või on tantsimise juba lõpetanud, aga on perekondade Valgemäede või Luhtide käe all kunagi oma keha ja vaimu arendanud. Pole kohanud kedagi, kes arvaks, et see aeg, mis selles peres mööda saadetud, ei läinud täie ette.

Just peres! Nagu perekonnas, nii hinnatakse siin igaüht ja igaüks paneb peale jalgade ka käd käima, kui vaja. Alma Mater ei jõua arvatagi, mida niisuguste kõrgete nõuetega seltskonnale vaja läheb!

Perekonnale sarnaneb juubilar ka selles mõttes, et kõige südamlikumad hetked ja suured müramised tehakse ikka ära omavahel, ilma väljapoole elamata.

Ja mis siin rääkida perekonnast ülekantud mõttes: palju on tekkinud tantsupaaridest abielupaare...

Juubelite puhul kiputakse päevakangelast ülistama vahel nii kokkukraabitud raasukeste pealt, et aina imesta. «Kuljuse» puhul on see tarbetu. Juba aurahade, -kirjade ja tiitlite üleslugemine näitaks, kellega on tegemist. TÕO on teinud teist Eesti ühe parema tantsuansambli.

Mütsi võtab maha teie sagedane kaaslane kvartett «Kuninglik Kaelkirjak»

Äitäh MARE KUUSIKULE ja ANDRES KIBUSELE, kes mõtisklesid esitatud küsimuste üle.

vii endaga kaasa me röömud!



Kolmekümneaastane «Kuljus» demograafia pilapeeglis

Täna kolmkümmend aastat tagasi. Oli uutmoodi aeg, olid uutmoodi kombed, uutmoodi mõõdeti maad ja jagati leiba. Tehti kolhoose ja emtejotte. Tehti «Kuljust». Tõsi küll, täna kolmkümmend aastat tagasi, oli ta veel sündimata nagu tänane tantsijagi, aga mõte käär- ris ja soov oli kange. Ja kohal olid kõik tähtsamad figuurid: tarmukas Salme Valgemäe, «Kuljuse» vedru ja hing, tema järel mõneste noormeest ja neidu, tulevast majandusspet- sialisti, ning päris lõpus äsja elu esimese laksu saanud Ülo Luht, «Kuljuse» tänane vedru ja juht, tollal küll jah, alles lutt suus ja tulevikuigatsus silmes.

Nii oli see tookord. Üks inim- põlv. On seda vähe või palju? Palju, võivad arvata esime- sed vanaisad-vanaemad meie hulgast; parajalt — peaksid pakkuma papad ja mammad; teist talve tipikast tantsija pil- guga — täpe ehk.

On kuidas on, aga «Kuljus» on 30 aastaga tervelt seitse kor- da suuremaks saanud! Kuljus- lasi on maailmas juba väga palju. Mõelda vaid: kõik need pisipoisid ja tüdrukud, nende papad ja mammad ja mamma- de papad ja papade-mammade äiad ja ämmad! Küsigem: kas nemad siis polegi kuljuslased? Kas siis nende soontes ei voo- lagi «Kuljuse» fluidum või ei helisegi nende kõrvus «Kul- juse» kellukesed?

Lugejat huvitab muidugi, kui pal- ju meid siis ikkagi on. Siin läheb statistika küsimusest hülises möö- da, opereerides väga ümmarguse arvuga, millega keegi ei ole veel suutnud harjuda — neli tuhat. Op- perühm LA kujutab selle arvu

ilmselt nõnda: 4×10^4 ja ütleb, et kuljuslaste arv on 0,0000004 gigaini- mest. Opperühm TR jälle kujutaks sama arvu nii: 4000.

Kuid küsimus ei ole selles, vaid hoopis selles, et nii palju oli meid 1974. aastal, s. o. «Kuljuse» 25. juu- beliaastal. Praegu on meid igal ju- hul vähem kui 4,3 ja kindlasti roh- kem kui 4,2 tuhat. Ettevaatuse mõt- tes peatumegi viimasel arvul: meid on 4200.

On teada, et üks 3818 inimesest maailmas on eestlane, aga peaaegu iga neljas hiinlane. Meie pilapeegli statistiliseks kuljuslaseks oleks nen- de võrdluse kõrval iga kaheaja- kuuekümmne teine eestlane ja üks miljonis maailma elanik üldse.

Võime tõdeda tõsiasi, et «Kuljus» on üheainsa inimpõlve jooksul jõud- nud tõsiselt arvestatavasse (kui ju- ba mitte plahvatuslikku?) rahva- tantsija taastootmise faasi. Vaimu- tav on mõelda, et järgmise kolme- kümnendi noortantsija tuleb juba sisemiste reserve arvel!

Põhilised mured on seega murtud. Minevikku on vajunud igasugused noorterühmade komplekteerimise vaevad. Mittekuljusliku päritoluga tipikad võetakse ansamblesse juba alates käesolevast sügisest tihenda- tud konkursiga. Kaugemas perspek- tiivis on ansamblesse pääs võimalik üksnes pärast kaheaastase stuudi- mi lõpetamist ansambli ettevalmis- tustaloris.

Põhjusi pisimuretemiseks mui- dugi jääb. Kui arvestada, et ans- ambli praegune koosseis — 80 tantsi- jat — suureneb mõeldud kolme- kümnendi kasvukõverat järgides aastaks 2000 vähemalt 480 tantsija võrra, on selle hildansambli majan- damisega instituudil oodata tõsiseid raskusi.

Toome kasvõi ühe näite. Kontserdireisile minnes sõidab TPI eest välja tohutu autorong, mille viimased masinad alusta- vad liikumist alles siis, kui esi- mesed on jõudnud Nõmmele. Selles kummitusrongis on 19 autobussi tantsijatega, 6 auto- bussi orkestrantidega, 13 veo- autot esinemisriiete ja deko- ratsioonidega, rongi ees ans- ambli peaballettmeisteri ja te- ma seitsme asetäitja super-

limusiinid, kokku 45 autot (aastane läbisõit 0,9 miljonit kilomeetrit, bensiinikulu 180 tonni, maksumus ca 20 tuhat rubla).

Näete nüüd. Pole vist mõtet rääkida esinemisriietest, harju- tusruumidest, täiendavatest ühiselamu- ja auditooriumikoh- tadest ega sellest, kuidas tuleks rekonstrueerida rahvatantsu- pidude esinemiskohad või välja ehitada TPI uus rahvatantsu- aula!

Aga nüüd — stopp!

Vabandage mind, Gustav Naan, selle pisiplagiaadi pärast, ja küllap pani lugejagi astme- vee paika. Ent juubel on juubel ja sel puhul pole null num- ber.

Vilistlasena on heameel tõ- deda, et «Kuljus» rühkis edasi, hoides olnut ja otsides uut, et «Kuljus» on rohkem, kui ma- hutab see lühike kauni kõlaga sõna. See rohkem on — sisu. Ühe ajajärgu sisu. Noore ini- mese varase eluetapi sisu. Te- ma püüdluste sisu. Mõtte ja tundmuste sisu. Tunnetamise sisu. Jaatamise sisu. Oma rah- va püsimise sisu. Kultuuri ja kommete sisu. Tõekspidamise sisu. Moraali ja eetika sisu. Ühistunde sisu.

See pole midagi uut ega oma- ette olevat. Ta on olnud meis kõigis juba lapseast peidus. «Kuljuse» tulek on üks samm edasi selle avastamise ja ava- mise teel, «Kuljusest» minek — selle mõistmise teel.

Kui mõistad, et üks aeg on möödas.

Sügavaima lugupidamisega
ELMET VAAKS

KILDE KAHE JUUBELI VAHELT

1974/75. September. Kontsertreis Ungari RV-i. 25 aastat «Kuljust» juhtinud ENSV teeneline kultuuritegelane Salme Val- gemäe lahkub ansambli juurest, an- des juhiohjad noore ballettmeisteri Ülo Luhti kätte.

Juuni. «Kuljus» esimest korda Kihnu saarel. Juuli. Osalistena ENSV 35. aasta- päevale pühendatud laulu- ja tantsu- peol.

1975/76. Oktoober. TPI esimesel taidlejate päeval esineb «Kuljuse» suur puhk- pilliorkester. Juuni. Jälle Hiumaa laulupäeval.

1976/77. September. Agitbrigadina Tuula- Brjanski-Smolenski oblastite üleliidu- lisele komсомолilõõkehitusel.

Märts. Esimene esinemine Taidlejate Majas avamispidustustel.

Aprill. I üleliidulise taidlusfestivali laureaatideks, «Tuljaku» ja «Hiu- valt» võistutantsimise võitjaks.

Juuni. Suur kontsert «Jaaniõhtu» koos järgnenud vilistlaste kokkutule- kuga Taidlejate Majas. Jälle Hiu- maa laulupäeval.

Juuli. Eesti ansambli kokkutulekul Rakveres. Vene NFSV kultuuripäevade lõppkontserdil koos Doni kasakate an- sambliga.

August. Üleliidulise taidlusfestivali laureaatide lõppkontserdil Kišinjovis. Aasta jooksul seitse esinemist TV-s. 1977/78. November. Filmimine Kesktelevisioo- ni saatets «Meie aasta 1977». Lenin- gradis rahvusvahelisel kohtumisel «Oktoober ja noorus».

Veebruar. Koos kvartetiga Lõuna- Eestis, esinemas, suusatamas. Aprill. Moskvas OLKNO preemiat kätte saamas.

Mai. Arhangelskis XI ülemaailmse noorsoo- ja üliõpilasfestivali konkurs.

Juuni. Eesti ansambli kokkutule- kul Narvas.

Juuli. Gaudeamus-78 Vilniuses.

August. Reisil Rumeenias-Bulgaa- rias.

1978/79. September. Kotka-Tallinna sõprus- päeval Kotkas.

Oktoober. Jälle Hiumaal OLKNO 60. aastapäeva pidustustel.

MOTISKULUS TANTSUST «KUI NAINE MINNO PAHANDAB»

Põrand, jalg, põrand, jalg, kellegi silmad, õhetav paig. Jalg, põrand, jalg, põrand, jalg, naeratus suunurka, sirgeks selg. Oh kurat, ja jälle, mis teha vaid tantsuks käsi ümber piha. Paha, kui pahandab, eriti naine,

ah, et kotti selle noti, mis siis ikka,

võtta ette tee, kasvõi pikka.

Mis siis ikka tunnist tundi sunni sundi tunnist tundi sunni ennast.

Ja on sel kõigel mõtet? Ju ikka on!

EGIL TOPPI



* * *

KESKMIINE KULJUSLANE

(Esimesena märgitud andmed neidu- de, seejärel noormeeste kohta)

on sündinud 15. 05. 1957, 18. 05. 1957; on pikk 164,61 cm, 176,68 cm; kaalub 57,26 kg, 70,18 kg; kannab tekli nr. 55,92, 57,23; kõnnib kingadega nr. 36,74, 42,18.

Mida vastafi küsimustele

MILLAL VALMIB TPI TORNÜHI- KAS?

«Kuljuse» naisrühm: aastal 2177,78; E-teaduskonna tudeng: siis, kui mi- na ehitama hakkab; IV kursuse tu- deng: juba elan ühikas; TPI lõpeta- nu: täpselt 5. okt. 1993. a. kell 17,30; nõrduinud I kursuse tudeng: tühja, seda ei juhtu kunagi; mitte kunagi!; uuel aastal!; L-teaduskonna tudeng: (n+1) aastal; uskumatu!;

MITU POISSI TOOB HOOAEG 1980/81 «KULJUSESSE»?

Optimistid ballettmeister: 13; E- teaduskonna tudeng: ei ütle!; oma- pärased ja mitmekülgseid on ikka olnud!; mõni ühik ikka tuleb!; oleme optimistid — PALJU!

MIS VÄRVI SU SILMAD ON?

Oleneb sellest, kelle otsa vaadata; selge silmaga sinised; olenevalt kõhu täiusest; ei tea, vaata isel

Премьера: впечатления и анализ

Древние стены, запах сырости... Горящие свечи и звон шага... Шум от разудалой драки в каком-то кабаке и, понятно, колпак с колокольчиками поэта-школяра и палач «славного города Парижа»...

Нет, вы не угадали. Это не средневековье, не 15 век!

Но и не сказка, не сон. А скорее — зеркало Времени, где живут мысли, чувства, страсти того, кто пишет «легкою рукою, а сердце рвется на куски!»

А чтобы вывести тебя, читатель, из лесом туманности и недр загадочности, разреши представить. Ты присутствуешь на рождении театрального зрелища — в стенах старинного замка Глена идет премьера студии СТК «Я — Франсуа Вийон» (сценарий и постановка В. Л. Ионтова).

Да, играют студенты, с которыми ты, может, сталкиваешься каждый день в коридорах института, но...! Здесь и мир другой, и жизнь идет другая.

Ты настолько погружен в мир происходящего (мир условный, воображаемый), что уже веришь, что это 15 век и с тобой (именно с твоим сердцем) говорит живой Франсуа Вийон: поэт, бродяга, висельник... «Ах, кто он все же?» — воскликнет кто-нибудь слишком рациональный.

И ответ будет один: «Он живой!»

Суди сам. — Нет, не богат: «И тощ, и черен, как голыш. Деньгами скудно наделен...»

— Но и неглуп: Окончил он Сорбонну, и был бы магистром искусств (право преподавать или быть клерком).

— «Да, я любил, молва не врет

Горел и вновь готов гореть...»

И теперь после нескольких сцен — вы с ним «на ты», вы друзья! Ты не вежливый наблюдатель XX века, а теперь — идешь вместе с Франсуа Вийоном по пыльным дорогам средневековой Франции.

Тебе сродни его гордый,вольный, независимый мир (стих несколько перекликается с творчеством школяров-вагантов, иначе сказать, студентов). Он, Франсуа Вийон, смотрит на все без предрассудков, без предвзятого мнения, с чудесным галльским юмором!



Вот, например, «Четверостишие, которое написал Вийон, приговоренный к повешению»:

«Я — Франсуа, чем не рад.

Увы, ждет смерть злодея, И сколько весит этот зад, Узнает скоро шея».

Но в этот раз столь зловещего «взвешивания» не произошло! И у Франсуа Вийона родилось еще много строк — и для современников и то не много, что дошло до нас.

«Богачи никогда не бывают поэтами... Поэзия — богатство бедности», — напишет Анна Петровна Керн в 19 веке, может, даже вспомнив и Франсуа Вийона.

Который в 25 лет «предела бедности достиг», а в 30 ставший старцем, которого довели к «печальной старости»:

«То хворь, то нищета и холод...

С пути сбивает нас нужда...»

И среди всего, что он имеет — книги, или роман, «который мэтр Ги Табари переписал рукой нетвердой» — он оставил нам! И это главное его богатство и эликсир его жизнелюбия. К которому так бережно, так вдумчиво прикоснулись и постановщики и все те, кто играл и, несомненно, полюбил его, Франсуа Вийона.

Да, его творения из буйного пиратского мира: с перегазом вина, криком девок из кабака, с красными руками палача... Но «что написал, то написал», — как сказал он сам.

Доказательство успеха спектакля — шквал несмолкающих аплодисментов благодарных зрителей. Они были

время спектакля заодно с Франсуа Вийоном, душевно взволнованным их, который обогатил их эстетический мир, отточил в них отношение к добру и злу.

Добрый тебе путь, СТК!

Светлана ПЕТРОВА.

После премьеры хотелось хвастаться знакомством с ними, просить автографы, писать хвалебные отзывы с эффектными заголовками, что-нибудь вроде «Сотворившие чудо»...

Назавтра, в институте они ничем не будут отличаться от своих сокурсников. Дела и манеры их будут обычными студенческими, у каждого, конечно, свои: Сергей бросит на бегу «Привет!», Юра будет озабочен работой над рефератом, у Риты, как всегда, найдется пара свободных минут и пара добрых слов... И среди этой обыденности вспомнится, какими были они вчера в замке Глена — преображенные вдохновением, прекрасные в своей причастности к Искусству. Действительно, чудо.

Композиционное соединение эпизодов пьесы Ю. Эддиса «Жажда над ручьем», стихов Вийона и размышления «че-века сегодняшнего дня» стало воплощением замысла, который возник у руководителя студии театрального клуба В. Л. Ионтова более четырех лет назад. О чем спектакль? О том, как в грязи притонов рождается чистый сплав стиха, о горькой жизни бродяги и горьком хлебе придворного поэта — о бессмертии великого француза Вийона.

Сравнивая эту работу студийцев с прошлогодним спектаклем «Коррида» (по поэме Е. Евтушенко), можно заметить, насколько выросли исполнители, как — почти профессионально — научились решать сценические задачи. Почти каждому актеру пришлось сыграть больше одной роли, и такое «перемещение» из образа в образ (хотя оно, по всей видимости, вызвано «нехваткой кадров»), воспринимается как еще одно своеобразие спектакля, равно как и создание образа Вийона двумя исполнителями (показ двойственности человеческой природы при помощи двойников — один из самых новых сценических приемов). Вийон Сергея Нельзина — гулика, поэт-разбойник, фигура бесшабашно-трагическая. Именно за этим персонажем красной нитью следует Палач, великолепно сыгранный Эдуардом Мясниковым (этакий добродушный мастер заплочных дел, по-своему восхищающийся Вийоном: надо же, три раза от пегги уходил!). Вийон, которого играет Юрий Каппо, более интеллигентнее, в нем больше Вийона-школяра, чем Вийона-деклассированного.

Запоминается эпизод состязания поэтов в Блуа (вызвавший у зрителей наиболее бурную реакцию) — удачный дебют новых членов студии Юрия Плиткина (поэт-франкофил) и Александра Зильберберга (поэт-романтик). Юрий успешно сыграл и Коллена де Кайе, резкого и властного главаря шайки «Раковина». А на долю Сергея Бучеловского, играющего в этом эпизоде герцога Карла, выпало самое большое число перевоплощений: ему предстояло сыграть четыре роли, спеть под собственную музыку (гитара и рояль) две баллады Вийона, участвовать в двух дуэлях.

Можно еще много писать и перечислять удачные роли: разве можно не упомянуть томного, «пасторального» короля Рене (Ариэль Райхман)? а исполнительниц женских ролей?

Но желание еще раз посмотреть спектакль мешает сосредоточиться.

Надежда МАЕВСКАЯ.

На снимке: сцена из спектакля «Я — Франсуа Вийон». Слева направо: Коллен (Ю. Плиткин), Чедо-век сегодняшнего дня (А. Райхман), Вийон (С. Нельзин).

Форум шефского сектора

(Начало на 1-й стр.).

Рижского политехнического института рассказали участникам форума о привлечении «трудных» старшеклассников к работе в студенческих строительных отрядах. Положительный результат этого на-

но и стали лучше учиться.

Хочется также отметить выступление студентов филиала Московского энергетического института Смоленска, которые предложили ряд интересных форм работы со школьниками и первокурсниками.

Встреча комсомольских активистов показала, что наряду с положительными результатами имеются еще значитель-

ные трудности в работе шефского сектора институт.

Если работу с первокурсниками организовать достаточно просто, то для того, чтобы направить шефов-комсомольцев в школы, требуются значительные усилия. Среди студентов имеются много энтузиастов, которые хотели бы вести кружки в школах, но из-за отсутствия условий для работы этих кружков энтузиазм «засыхает». И возникает вопрос: «Может быть, такое

пассивное отношение к шефской работе коренится в ее организации?». Каждому члену шефского сектора нужно помнить, что мелочей в шефской работе не бывает. Ведь речь идет об одном из самых сложных и ответственных дел — о формировании характеров, о закалке сердец и умов строителей будущего.

Виктор ДОЛИНИН.
ММ-48.

Посвящение в студенты

В марте состоялся вечер посвящения механиков. В общем все представляют, о чем идет речь. Мы попросили вы-еказать свое мнение об этом вечере куратора группы ММ-68 т. Рездики и комсорга группы ММ-28 Елену Кудрину.

В. Рездик: — Эти вечера стали традиционными уже давно. Я присутствую на первом подобном вечере, поэтому сказать, был ли он организован хуже либо лучше предшествующих, трудно, но общее впечатление у меня хорошее. Ребята приложили много усилий в подготовке вечера. Можно сказать, что вступительная часть

выполнена если не на уровне профессионалов, то с достаточным юмором и артистизмом. Неплохо задуман текст клятвы.

Официально переход от абитуриента к студенту завершается вручением студенческого билета и зачетной книжки в начале сентября. Но вечер духовно приобщает студентов к жизни всего института. Они как будто теперь, после первой пробной сессии принимают участие в студенческой среде. Да, прошла первая сессия, прошли волнения. За это время первокурсники уже могут понять, получится ли из него инженер-механик, да и преподаватели его

уже как-то оценили. Это время можно назвать испытательным сроком, таким, который существует и у рабочего, и у инженера на предприятиях. (Скорее всего это период конца становления студента и начало становления группы как коллектива).

Можно было бы на этом вечере вручать студенческие фуражки, и «посвящение в студенты» стало бы более символическим.

Елена Кудрина:

— В общем вечер понравился. Особенно замок Глена, ведь абсолютное большинство из нас имели первый раз такую возможность, хотя и слышали о нем. Но, как говорится, лучше один раз увидеть, чем сто раз услышать. Понравилось «диско», ну и конечно, вы-

ступления ребят и маленькая «викторина» в рисунках.

Оценки сводятся к одной — вечер «посвящения в студенты» был задуман и выполнен неплохо. Часто звучал смех, «актеры» — студенты третьего курса играли с подъемом, и настроение в зале (если бы оно измерялось в каких-либо единицах) было на высокой отметке.

При подготовке использовали опыт предыдущих вечеров, фантазировали, комбинировали, сочиняли — в общем, творили. Не все, может быть, прошло гладко и так, как хотелось, но это уже будут исправлять другие. Мы же пожелаем успехов первокурсникам.

Борис МАЦЕЛЕПА.
ММ-67.

HAMMASRATAS

Puudujate edetabel ehitusteaduskonnas seisuga 2. aprill 1979:

- I kursus
1. ANDRES JÖGI (EE-22) — 100 t. Esialgu piirduti noomitusega, kuid edasi ütleb oma sõna komsoolilü-roo, sest ta on ka rühma komsoorg.
2. RISTO MURUMÄGI (ED-21) — 56 t. Noomit.
3. MAANO NURME (ED-21) — 50 t. Noomit.
4. VAMBOLA TRUUTSI (EE-21) — 49 t. Noomit.
5. ALI ISMAILOV (EE-27) — 48 t. Lisandusid ka süstemaatilised korra-rikkumised ühiselamus. Varem karis-tatud noomitusega, nüüd heideti väl-ja ka ühiselamus (tuba 1 — 533).
6. ALEKSANDER KARPOV (EK-27) — 46 t. Märkus.
7. PEETER PAJUSALU (ED-21) — 44 t. Nüüd juba noomit.
8. ANDRES PAEOJA (EV-21) — 35 t. Märkus.
9. MARGUS HERGAUK (EE-22) — 27 t. Märkus.
10. IRINA DROBINKO (EE-23) — 27 t. Märkus.
11. IGOR FILATOV (EE-23) — 26 t. Märkus.
12. JELENA MAKAROVA (EE-23) — 23 t. Märkus.
13. JURI TSUPRAJEV (EK-27) — 22 t. Märkus.

- II kursus
1. ARNE USTEL (ED-41) — 55 t. Noomit.
2. URMAS UDAL (ET-41) — 48 t. Noomit.
3. PEETER VANTER (ET-41) — 44 t. Noomit.
4. ARVU MÄGI (EE-42) — 42 t. Märkus.
5. IRINA BLOHNINA (EV-47) — 42 t. Märkus.
6. HEIKI SIRP (EE-42) — 40 t. Märkus.
7. TOOMAS SEPPAM (EK-41) — 40 t. Noomit.
8. AIVAR RIET (EK-41) — 37 t. Noomit.
9. HEIKI LEHEMETS (ED-41) — 36 t. Märkus.
10. RAIN PAAS (EK-41) — 35 t. Nüüd juba noomit.
11. JELENA AMPILOGOVA (EV-47) — 34 t. Märkus.
12. ERIK PILAR (EE-42) — 34 t. Märkus.
13. URMAS REINTAM (ED-41) — 32 t. Märkus.
14. MEELIS PITK (ET-42) — 32 t. Märkus.
15. VIKTOR BARANOV (EE-47) — 25 t. Märkus.
16. HARRI RÕUK (ET-42) — 22 t. Märkus.

- III kursus
1. ARVO MUST (ET-62) — 34 t. Noomit.
2. MART RAAD (EV-61) — 28 t. Piirduti suulise hoiatusega.
3. MARGUS VARRES (ET-62) — 28 t. Noomit.
4. RAIVO RAND (ET-61) — 20 t. Tõsine hoiautus.
Oma puudumisi ei oska põhjendada ka paljud teised üliõpilased. Samal ajal aga imestavad nad, miks veel on nii palju kahtesid jooksvates hinnetes. Omamoodi kangelased on aga Alau-di Bakajev (EE-108) ja Aleksander Matsajev (EE-67), kes süstemaatiliselt andsid õbbimiskohta oma toas 1—500 vöhiööraسته inimestele. Neid ka-ristati vastavalt valju noomitusega ja noomitusega. Ühtlasi pidid nad ka hüvasti jätma oma toaga.

DEKANAAT

Kallis Erki!
Jagame Sinuga leina armsa
VANAEMA
surma puhul.
Rühmakaaslased TM-21-st.

Ivi, tunneme Sulle kaasa
ISA
surma puhul.
TI-41.

Avaldame sügavat kaas-
tunnet rühmakaaslastele
Seppole
ISA
surma puhul.
AV-81 üliõpilased
ja rühmajuhendaja.

Vastutav toimetaja
G. MAZAK

«Tallinnский политехнический», ор-
ган парткома, ректората, комитета
ИКСМ и профкома Tallinnского
политехнического института.

Trükkikoja «Ühiseluse»,
Tallinn, Põhik t. 46/42

Hind 2 kop.

Tell. nr. 908
MB-03286

Toimetuse aadress: Tallinn 200026, Ehitajate tee 5, TPI, 5. hoone, tuba 410, tel. 532-726.